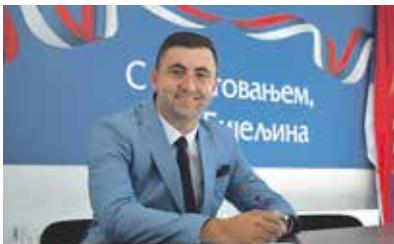

NA SREĆU NARODA: LJUBIŠA PETROVIĆ USKORO ODLAZI TRENUTNO NA STAKLENIM NOGAMA: PAMTIĆE TE K'O SLUČAJNU GREŠKU

Ljubiša PETROVIĆ FOTO: SDS

Nije trebalo dugo čekati da se ogole sva prazna obećanja donedavno široj javnosti nepoznatog semberškog doktora, koji se igrom slučaja našao u ulozi gradonačelnika Bijeljine. Reklo bi se „ispivalo duplo golo“ u slučaju izbora Ljubiše Petrovića; jer ni promjene, ni sposobnog političara. Tu prazninu, koju građani sve više osjeće, više ni lošim spinovima ne može da sakrije televizija najpoznatijeg konobara među vlasnicima elektronskih medija u Republici Srpskoj. Na sve pogubnije promašaje političkog „preletača“, već duže vrijeme ukazuju predstavnici koalicije „Dogovor za Bijeljinu“. Ipak, bijes naroda posebno je izazvala činjenica da je za Petrovića, i pored odgovorne funkcije na koju je izabran, umjesto Dana grada bila zanimljivija grčka pješčana obala, te mu je milije bilo plavo more, nego semberška polja i žitnice. Dok sumira uspomene sa godišnjeg odmora i obilaska jednog od najvećih gradova svijeta, onaj koji bi trebalo da vodi Bijeljinu - gura je sve dublje u probleme. Stoga su, najviše rukovodstvo SNSD-a i predstavnici koalicije „Dogovor za Bijeljinu“, pozvali Ljubišu Petrovića da što prije otkloni sve zastoje i blokade u gradu, ili će na sastanku 15. oktobra odlučiti o pokretanju pitanja njegovog opoziva. Od gradonačelnika je zatraženo da efikasnije rješava infrastrukturne probleme, kao i da se pokrenu razgovori o tim pitanjima.

„Ukoliko se to ne uradi u narednih 15-ak dana, koalicija „Dogovor za Bijeljinu“, ojačana predsjednicima političkih partija na republičkom nivou koje čine tu koaliciju, sastaće se 15. oktobra u Bijeljini i odlučiti da li će pokrenuti pitanja opoziva gradonačelnika“, kategoričan je lider stranke Milorad Dodik. Da je gradonačelnik Ljubiša Petrović neradom doveo grad u veoma tešku situaciju, upozorava i predsjednik bijeljinskog Gradskog odbora SNSD-a Vladimir Lazić. Spremni su da Petrovićev nerad dokažu argumentima. Tvrdi da gradonačelnik Petrović, od početka mandata, uporno opstrijše razvoj Bijeljine.

„Izražavam veliku zabrinutost, jer zbog njegove očigledne nesnađenosti na ovako važnoj funkciji trpe svi građani“, rekao je Lazić, dodavši da sve to utiče na pogoršanje ekonomске i političke situacije u gradu. U Bijeljini se samo završavaju projekti započeti u vrijeme prethodne gradske vlasti, dok novih inicijativa nema ni na vidiku.

„Ponižavajuće je i politički diletantno da inicijative koje ima skupštinska većina, a koje su nesumnjivo za dobrobit građana, prvi čovjek grada uporno blokira, nesvjetan da na taj način radi i protiv sebe“, rekao je Lazić. Loš rad gradonačelnika i gradske uprave najbolje ilustruje podatak da je izvršenje budžeta grada, u prvih šest mjeseci ove godine, iznosilo svega 39 odsto u odnosu na plan.

„Pri tome bi trebalo imati u vidu da su redovno izmirivane samo tekuće tranše i plate, dok je realizacija kapitalnih izdvajanja, koja je ključna za razvoj grada, beznačajna“, naveo je Lazić.

Nije samo koalicija „Dogovor za Bijeljinu“ nezadovoljna radom gradonačelnika, već i većina građana, pa je Lazić pozvao i stranke u opoziciji u lokalnom parlamentu - SDS, PDP i DNS, da zajedno sa njima razmotre situaciju i pokušaju da deblokiraju rad lokalne uprave i obezbijede da gradonačelnik Petrović radi svoj posao. U protivnom - ide opoziv. A.J.

U SUBOTU SVI NA TRG

Lazić je pozvao sve građane Bijeljine da u subotu, 2. oktobra, dođu na gradski trg u 17.00 časova te na taj način iskažu svoje nezadovoljstvo radom gradonačelnika Ljubiše Petrovića. Stigao mu je i odgovor, u kojem Petrović kaže „da mu je savjest čista i da radi najbolje što može za narod i Bijeljinu, te da će tako biti i u budućem“.

FAKTOR
Izdavač:
A Media d.o.o.
Gundulićeva 33/4
Banja Luka

direktor i glavni i odgovorni urednik: Drahmi Miskin
zamjenici glavnog i odgovornog urednika: Slaviša Đurković, Zoran Šarenac
redakcija:info@faktormagazin.ba, desk@faktormagazin.ba
marketing:marketing@faktormagazin.ba
faktormagazin.ba
štampa i distribucija: N.I.G.D. Nezavisne novine, Banja Luka
Novine FAKTOR su upisane u Registar javnih glasila RS pod rednim brojem 670
po rješenju broj 07.06/053-46/21-2
Sedmično izdanje, svakog četvrtka, latiničnim pismom

Srđan Puhalo
 @SrđanPuhalo
 Njiiiihiii!!!

Stanivuković se oglasio o snimku na kome ga drugarica jaše kao konja

18:47 · 26 sep 2021 16:08 · 1637

„“
Srđan Puhalo
Njiiiihiii!!!

Грубачићева
 @GrubacicAnja
 Драшко учи сараднике да јашу да бисмо јахали црвене директоре, министре и осталу багру када оду са власти.

Добро јутро! ☀️

10:12 · 27 sep 21 iz Bosna i Hercegovina · Twitter for Android

„“
Grubačićeva
Драшко учи сараднике да јашу да бисмо јахали црвене директоре, министре и осталу багру када оду са власти.
Добро јутро!

Sasa Trivic
 @TrivicSasa
 Ovima kojima smeta Dejtonska BiH, koji nisu zadovoljni time što je rat završen, pokreću priču o ratu i za to optužuju RS. Sve takve pohapsiti po kratkom postupku.

18:40 · 26 sep 21 · Twitter for Android

„“
Saša Trivić
Ovima kojima smeta Dejtonska BiH, koji nisu zadovoljni time što je rat završen, pokreću priču o ratu i za to optužuju RS. Sve takve pohapsiti po kratkom postupku.

KISEONIK: NEKO ĆE MORATI U ZATVOR!

Ni u ratu nije sve dozvoljeno, a kamoli u opskurnoj i najprzemnijoj rijaliti politici koja je umjesto znanja, nažalost, postala jedini način djelovanja, srećom, manjeg broja političara u Republici Srpskoj.
Niko izazivanjem panike ili, eventualnim, neodgovornim liječenjem neadekvatnim sredstvima, nema pravo da se igra životima pacijenata i njihovim porodicama.

IMA ODGOVARAJUĆU ČISTOĆU

Sav uvezeni i isporučeni kiseonik zdravstvenim ustanovama u Republici Srpskoj u proteklom periodu ima odgovorajuću čistoću za upotrebu u zdravstvenim ustanovama, potvrđeno je iz preduzeća „TGT Tehnogas“. „Svaki uvoz i upotreba prati odgovarajući sertifikat o usklađenosti, koji potvrđuje prethodno navedeno. Isporuča kiseonika kupcima se odvijala u skladu sa odredbama i uslovima sadržanim u tenderima koje su ustanove objavljivale“, navode iz ove firme.

Ističu da je pruženi nivo usluge bio takav da je osiguravao snabdjevenost ovih ustanova i u najtežim i najkritičnijim trenucima pandemije covid-19.

Bol svih onih, koji su zbog pandemije korona virusa izgubili svoje najmilije, i vjera nas, koji smo za sada imali sreću i nismo bili zaraženi, u sistem, mora biti iznad svega. Sve ostalo je stvar istražnih organa. Ustav jasno kaže da je osnovno ljudsko pravo - pravo na život. Takođe, i pravo na adekvatno liječenje je zagarantovano istim najvišim dokumentom. A istina je najvažnija. Pandemija covid-a pokazala je čitavom čovječanstvu da je tanka linija između prava i crne vreće. Istinu ćemo tek saznaći. Znaju to najbolje u Bergamu. Umirali su na ulici, bez ičije pomoći. Kod nas nije bilo tako tragično. Zdravstveni radnici su izdržali, bar za sada. Rijaliti politika i novinarstvo nisu.

Olako se zaboravilo da je samo prije nešto više od godina dana bukvalno bila borba za svaki respirator, svaku masku i bolničko odijelo. Srbija je u Kini puškom čuvala kupljene respiratore. SAD su jasno svijetu poručile - umriće, vakcinu ne damo, dok se mi ne vakcinišemo. Najjači su popuštali pod tragedijom, već pomenuta Italija samo je jedan od primjera. I Njemačka je u to krizno korona vrijeme prvi put poslije Drugog svjetskog rata izvela vojsku na granice. Svjetska

ekonomija je stala. Mi smo, izgleda, radili što najbolje znamo - improvizovali, kao i svaka mala zemlja. I нико nije umro na ulici. Svi oni koji su se okoristili u ovom ludilu neka odgovaraju. I oni koji su dizali paniku već dobrano sluđenom narodu, treba da stanu pred lice pravde. Za svaku javno izgovoreniju riječ mora se vratiti odgovornost. Došli smo dотле да то može vratiti samo zatvor. Ništa drugo. Izvinjenja više nemaju nikakvu težinu. Kiseonik je čist, a, narodski rečeno, pitanje je da li su i glave pojedincaca. I njihove namjere. Sve između, stvar je policije, tužilaštva i sudova. Oni su na potezu. Što prije da se oglase, da se ništa slično više ne ponovi. Ni u rijalitiju. V.Š.

PRIORITET

Milorad Dodik: Obezbijedićemo dovoljne količine kiseonika za Republiku Srpsku i to je prioritet. Kiseonik koji se upotrebljava u bolnicama u Srpskoj zadovoljava sve evropske standarde. Namjera Agencije za lijekove BiH je bila da nas natjera da kiseonik kupujemo od kompanije u Federaciji BiH.

A OPREMA?

Agencija za lijekove BiH i medicinska sredstva BiH ne posjeduje labaratoriјu u kojoj može da testira gasove, jer je riječ o preskupoj opremi. Oni priznaju sertifikat proizvođača, jer nemaju svoju opremu. Tvrdi ovo nekadašnji pomoćnik direktora Agencije za lijekove Zoran Josipović. Gradonačelnik Banja Luke Draško Stanivuković doveo je u pitanje kvalitet kiseonika kompanije SOL iz Italije, kojeg je distribuisao TGT iz Trna, a čiju je distribuciju u međuvremenu zabranila Agencija za lijekove i time ugrozila snabdijevanje kiseonikom UKC Banja Luka.

STRANAČKE KOLEGE

Gradonačelnik Banja Luke do sada je podnio nekoliko krivičnih prijava u vezi sa navodnim zloupotrebama u nabavci kiseonika za zdravstvene ustanove nazivajući ovo najvećom aferom u istoriji Republike Srpske. Poziva se na nalaze Agencije za lijekove i medicinska sredstva BiH na čijem je čelu Aleksandar Zolak, njegov stranački kolega. Zolak je saslušavan u Tužilaštву BiH zbog afere Malina, odnosno nabavke respiratora u Federaciji BiH.

Zašto se raspada najveća opoziciona stranka u Banjaluci?

u Paukovoj mreži

Gradski odbor SDS-a u Banjaluci, tokom šefovanja Milana Radovića, napustio je gotovo sav akademski kadar. Ostali su samo oni kojima je obećano da će im Draško Stanivuković dati pozicije. Mirko Šarović ne reaguje, jer čeka da Radović uloži novac u infrastrukturu odbora.

Nametanje Milana Radovića za šefa povjereništva GO SDS-a Banjaluka, osim same kontroverze kako je do toga došlo, u startu je izazvalo potres i distanciranje „uspavanog“ poslanika Davora Šešića.

Davor Šešić/FOTO: FB

■ pak, većina članova je bila saglasna da je ovo prilika za obnavljanje stranke, pa zbog toga nije bilo većeg otpora da Radović pokrene taj proces. Prva dva mjeseca to je i izgledalo tako, jer je bila prijetna radna atmosfera u kojoj se otvaraju vrata za nove ljude i nova lica, prije svega dokazane i uspješne ljude koji su se mogli identifikovati uz Radovića kao uspješnog menadžera.

Pravi problemi kreću nakon drugog poraza u Doboju kada se, opet nije jasno po čijoj direktivi, uključuje operativac Žika Andelković Pauk, poznat iz vremena dok je Demokratska Stranka Borisa Tadića bila na vlasti.

Žika, po Radovićevom nalogu, svakih 15 dana dođe u Banjaluku, slaćući kockice, ljude i gradeći infrastrukturu. U početku je to bilo prečutno prihvaćeno, sve dok članstvo nije shvatio da se radi o improvizaciji i manipulaciji angažovanog „eksperta“ koji „plete mrežu“ držeći cijelu infrastrukturu uspavanu. Dosta je primjera te uspavanosti - sama či-

Aleksandar Petković, odbornik i vječiti student, blizak je jednom SDS-ovom lokalnom funkcioneru preko kojega, kako se pričalo po gradu, zapošjava suprugu u Vodovod u vrijeme Zorana Popovića, kao i čerku Stanka Barišića, sekretara GO SDS-a Banjaluka, Biljanu Savković. Treća osoba je prof. dr Ivanka Marković koja se, kako sumnjuju u SDS-u, zbog ličnih interesa odrekla kandidature na listi za lokalne izbore i prihvatala da

njenica da će u novembru biti godinu dana kako je Radović u Banjaluci, a uspio je obići samo Dragočaj i Motike i prisustvovati na dvije konferencije koje mu je organizovao PDP. Upravo ta pasivnost koju su unijeli Andelković i Radović razočarala je brojne ugledne članove SDS-a u Banjaluci.

Važno je naglasiti da na terenu glavnu riječ vode kadrovi koji su na prošlim izborima radili za Iгора Radovića, a jedan od njih je i Željko Aleksić koji je bio treći na listi Poligrafa.

Sva ova dešavanja izazvala su ozbiljne potrese u gradskom odboru, pa su se dalje distancirali i Boris Šukalo koji je najprepoznatljiviji aktivista SDS-a u Banjaluci, Milan Komljenović, osnivač SDS-a i bivši direktor doma „Nikola Tesla“. On je po nalogu Žike Pauka distanciran od Radovića, jer su shvatili da se radi o iskusnom i odvažnom političaru.

Ipak, pravi potres je odlazak u „izolaciju“ grupe ozbiljnih univerzitetskih profesora poput Radislava Tošića (PMF) na Univerzitetu u Banjaluci koji je prvih mjeseci bio najveće osvježenje u radu SDS-a Banjaluka, zatim profesora Dane Marčete sa Šumarskog fakulteta, Aleksandra Petraševića sa PMF-a, Mirka Dobrića sa Mašinskog fakulteta, Drage Tešanovića sa Filološkog fakulteta, sociologa Vedrana Francuza, psihologa Jovane Kostadinović, arhitekte Vesne

Aleksandar PETKOVIĆ FOTO: FB

Vidić, te doktorice Vesne Radulović, kao i iskusnih ljudi poput Đorđa Umićevića i doktora Slavka Grbića.

Jedan od najnezadovoljnijih je Saša Lovrić, član glavnog odbora SDS-a koji se uz Šukala i Komljenovića, smatra jednim od najlojalnijih članova GO SDS-a Banjaluke. Svakako tu je i poslanik Davor Šešić koga je upravo ovo nezadovoljstvo zaustavilo da

napusti stranku, jer ubrzo je shvatio da Radović nema talent da održava stranku, niti ljudske odnose u njoj.

Z.Š.

VREBAJU IZ PRIKRAJKA...

Davor Šešić trenutno „vreba“ sa strane i u narednim unutarstranačkim izborima planira da zada udarac Radoviću. Njega podržavaju Miladin Stanić i Dragan Mektić koji sve ozbiljnije sumnjuju u Radovićeve časne namjere, smatrajući da mu je jedina želja da umrtvi stranku u Banjaluci što je, kako oni misle, i uspio. Na ovo stanje Mirko Šarović za sada nema pravu reakciju, jer očekuje da će Milan Radović uložiti obećani novac u stranačku infrastrukturu.

PREKO MLADOG PASTUVA DO NOVOG POSLA

OTKRIVAMO!

Kako je Stanivuković svoju „jahačicu“ prebacio na gradske jasle

Olga Babić, koja na video snimku koji kruži internetom „jaše“ gradonačelnika Banja Luke Draška Stanivukovića, prije dva mjeseca je na namještenom konkursu dobila posao u banjalučkoj Gradskoj upravi, saznaje FAKTOR.

Ljubiša PETROVIĆ FOTO:Srđan Pašalić, RAS Srbija

Mlada „jahačica“ sa skandaloznog snimka, inače Stanivukovićeva prijateljica iz srednje škole, 30. jula ove godine ovjerila je svoj status u Gradskoj upravi, i to u okviru novog talasa prijema 34 PDP-ova aktivista i sve to na teret građana Banja Luke.

Prema rješenju o njenom prijemu, koji je potpisao Stanivuković, Babićeva je izabrana u konkurenciji od 32 kandidata koji su konkurisali za, naizgled benigno, radno mjesto - operatera na računaru u Odjeljenju za prostorno uređenje.

Babićeva je, prema saznanjima Faktora, na „javnom“ konkursu pobijedila tako što joj je komisija za izbor, koju je imenovao Stanivuković lično, dodijelila 89 bodova, iako je maksimalan broj bodova koji je kandidat mogao da dobije na tom konkursu bio 50. Time je samo formalizovan njen radno-pravni status u Gradskoj upravi, s obzirom da je odlukom gradonačelnika Stanivukovića, počela da radi u gradskoj administraciji još u januaru ove godine, u statusu radnika na određeno vrijeme.

U ovom slučaju, kao i prilikom ostalih konkursa na kojima su zaposleni aktivisti PDP-a iz doba predizborne kampanje, intervjui nisu javno snimani i emitovani, a to je Stanivuković obećavao nakon izborne

pobjede. Međutim, ovo je u slučaju Stanivukovićeve „jahačice“ tek mali dio grubih manipulacija.

Naime, iako se u njenom rješenju o prijemu u stalni radni odnos navodi da se prima na mjesto „operatera na računaru u Odjeljenju za prostorno uređenje“, ona, u stvari, radi u kabinetu gradonačelnika.

Pošto Babićeva zapravo radi u kabinetu gradonačelnika, a ne u Odjeljenju za prostorno uređenje gdje se formalno vodi, ona fizički sjedi u kancelariji broj 133 na prvom spratu Gradske uprave, tik do kabineta gradonačelnika.

- Ipak, kompromitujući video snimak na kojem „jaše“ gradonačelnika nije nastao u toj kancelariji, niti u kabinetu gradonačelnika, nego u prostorijama Gradskog odbora PDP-a, gdje je Babićeva bila zaposlena prije prijema u

ka – navode naši izvori.

Da ironija bude veća, Stanivukovićevi saradnici izgubili su izvida da su upravo oni postavljali podatke zaposlenih na veb-sajt Gradske uprave, pa tako i danas u rubrici „Upoznajte zaposlene“, pored njenog imena stoji – stručni saradnik za evidenciju o predmetima i arhivi gradonačelnika.

Ona se formalno vodi na mjestu „operatera“ pošto, po aktuelnoj sistematizaciji, za Babićevu nema mesta u kabinetu gradonačelnika –

POSTOJI I GORI SNIMAK?

Prema saznanjima FAKTORA, ovo nije jedini kompromitajući snimak banjalučkog gradonačelnika. Naime, špekuliše se da postoji mnogo skandaloznijih video snimaka, nastao u hotelu „Kardijal“ u Tesliću tokom strateškog savjetovanja Gradske uprave. Umjesto „strateškog savjetovanja“ ovaj skup se, prema našim saznanjima, pretvorio u neviđene bahanalije, koje su, navodno, ovjekovjećene i video snimkom koji se, za sada, uspješno krije.

Predsjednik Gradskog odbora Demos-a Banja Luka Slobodan Stanarević tvrdi

Funkcije me ne zanimaju!

Ne bih volio da se rijaliti politika prenese na Republiku Srpsku, ukazuje u intervjuu za FAKTOR prvi čovjek banjalučkog Demos-a Slobodan Stanarević. Već se vodi kandidatska borba za naredne izbore, dok se najveći grad Srpske sve manje razvija, a o mogućim rješenjima se i ne razgovara. Primjetno je, kaže Stanarević, čije primjedbe gradonačelnik Banja Luke Draško Stanićević odmah prihvata.

Šta se dešava u skupštini Grada?

Stanarević: Imam osjećaj kao da smo dva ovna na nekom brvnu i da vode borbu u kojoj ja ne vidim pobjednika. To je kao po onoj narodnoj kada se slonovi tuku, mrvavi stradaju. Ja ne bih volio da se odrazi na stanovnike ovoga grada i da oni ispaštaju u bilo čemu. Ne mogu da razumijem da Stanićević ne može da shvati

da mora voditi politiku kompromisa i da se situacija u Banjoj Luci samo tako može prevazići.

Rekli ste da nećete da budete „kum“ tim dešavanjima. Zašto?

Stanarević: Ispalo je da je sve što je Srđan Amidžić rekao na nekoj prethodnoj sjednici o budžetu ili zašto nema asfalta, ili bilo kakve komunalne i druge infrastrukture. Prvo mi je to bilo

smiješno, pa glupo, a onda porazavajuće, jer i ja sam rekao da nekih stvari nema pa ih opet nema u budžetu. Mislim da bi trebalo sjeti za sto i razgovarati otvoreno, jer je i za nas 19, koliko je u većini, glasao veliki broj ljudi i mi smo dužni njima da kažemo zašto nema njihovog kraka vode i zašto nema asfalta, ili bilo kakve komunalne i druge infrastrukture.

Po tome ispada da su neke stavke paušalno određene?

Stanarević: Po ovoj što sam ja vidoj, budžet je dobar za grad i nema veze da li je on nastao na uštedama ili radom prethodne administracije koja je pripremila ovakvu podlogu za punjenje budžeta. Kao bivši načelnik znam da je uraden veliki broj regulacionih planova na osnovu kojih se pu-

nio budžet i to je slika ovoga. Međutim, sada karikiram, zaduženje šest miliona KM gdje se bukvalno po milion određuje za neki put govori o tome da nije određen na osnovu nekoga projekta, jer recimo jedan može koštati sedamsto hiljada više ili dvjesti-trista hiljada manje. Ovako, milion, milion, milion. Ako nešto ne može objasniti logikom ili filozofijom, sigurno

možeš matematikom. Recimo, u Prijecanima Igor i Draško imaju po 440 glasova, i jedan i drugi ulazi milion u Prijecane i nemam ništa protiv. Igor i Draško imaju u Melini 330 glasova i obojica po nulu ulazi u to mjesto. Samo 300.000 KM za Melinu rješava put za sva vremena, dok taj milion u Prijecanima ne završava put u potpunosti. Moglo se to drugačije uraditi da svi budu zadovoljni. To je neka formula gdje se trebalo razgovarati. Ako se zadužujemo i ako sam ja žirant kredita koji diže gradska uprava onda i ja kao takav tražim nešto. Tražim u mom kraju ili negde gdje je Demos imao više glasova da se nešto uradi, ovako tvrdoglavu da će biti ovaj budžet i vi ga morate usvojiti i ako se to ne desi ja zovem ljudе na ulicu. Ne ide tako. Mi smo odavno u populizmu. Sva naša politika je populistička bez obzira o kojoj strani govorimo.

Bliži se godina dana mandata ovog saziva. Jeste li Vi zadovoljni urađenim i kako ocjenjujete rad odbornika Demos-a?

Stanarević: Od jedan do pet, dajem ocjenu tri na četiri. Desilo se to da smo bili nespremni i mi i koalicija, da je različita vlast na lokalnom i na republičkom nivou. To za rezultat ima uslove da svojim glasačima ne možete odgovoriti kako bi trebalo. Tu mislim na infrastrukturu, socijalno davanje, rasvjetu. Vas svi gledaju u čudu jer evo završili su se izbori i ništa se ne dešava već godinu dana. Ne vidim način kako da približim višem nivou vlasti stanje

u gradu. Oni to možda osjećate, ali ne i dovoljno. Mislim da sada sa republičkog nivoa vlasti, u ovim opština i gradovima gdje nismo u većini, moraju naći način da pomognu i da glasovi budu opravdani i da mi njih zadržimo, u protivnom će biti jako upitan rezultat na narednim izborima i za Demos.

Da li se Demos „namirio“ kao koalicioni partner?

Stanarević: To je posebna priča, jer nekada mislim da se sa nama grubo šale. Ja lično ne tražim bilo kakvo namirivanje i funkcije me ne zanimaju, ali tražim da se poštujemo, jer ispadam neozbiljan prema svojim kadrovima. Želim da se napravi sporazum koji će potpisati sve članice koalicije, jer ga za sada nemamo. Mi se ispričamo i kada bi trebalo da to stavimo na papir do njega nikako ne dolazimo. Svi moraju biti svjesni da ne možeš rasti tako što ćeš drugoga sabijati, jer je to samo privid. Mojim „sabijanjem“ ti si ostao gdje jesи, jer ako ti mojih 6.000 glasova „stucas“ na 3.000, budi siguran da oni nisu otišli tebi. U ovoj situaciji sporazum u koaliciji je ključan, da mi znamo šta da očekujemo i kako da idemo dalje.

Hoće li se prije potpisati sporazum ili srušiti Kajak?

Stanarević: Da se mene pita ja bih ga srušio odmah. Prvo što nije legalan jer ima dozvolu za terasu, ali nema za objekat. Uči u fazu legalizacije je dugotrajan proces, a mislim da je

Koliko sada Vlada može to da priušti običnom građaninu?

Stanarević: Nekad u šali kažem da nisam dovoljno plaćen da razmišljam na tom nivou, ali mislim da ima malo i „propuha“ u Vladi. Glupo je da pričam o imenima, ali mislim da ima ljudi koji još nisu sigurni šta im je konkretni posao. Ima ljudi koji to dobro rade, ali sveukupno vlada mora agresivnije da odgovara na sva ova dešavanja.

Ta Vlada je krov našeg bivstvovanja i ako krov prokišnjava - daj da mijenjam crijepl. Ako baš puno prokišnjava - onda mijenjam cijeli krov.

Ima li Demos kadrova da napravi bar „ventilaciju“ u toj kući?

Stanarević: Mi smo i specifični po tome što imamo dovoljan broj kadrova koji bi mogli

Z.Š.

ZA PREDSJEDNIKA NEKA LAKŠA POZICIJA

Da li vi to kandidujete vašeg predsjednika na neku ozbiljniju funkciju?

Stanarević: Značajno je imati 35 godina političkog i 65 godina životnog staža. Razmišljam da se nekada treba malo i odmoriti, pogotovo sada u ovoj situaciji kada predsjednik Narodne skupštine nije nimalo naivna pozicija. Po meni je možda druga funkcija u Republici Srpskoj. To sve umori i sjednice i pripreme i nametanja zakona. Koliko god to godilo da je predsjednik moje stranke i predsjednik Parlamenta, mislim da njega to umara previše. Volio bih da je na nekoj „lakšoj“ poziciji.

odgovoriti nekim pozicijama u toj Vladi. Ne potcenjujem trgovinu i turizam, ali mislim da nakon nekih narednih izbora mi moramo dobiti ozbiljnije resore, zato što vidim dva-tri čovjeka kojih sigurno nema niti u jednoj stranci.

Kritikuje li Demos rad Vlade?

Stanarević: Mi smo imali neke iznudene ministarske izmjene i tu smo se ispučali, ali vjerujem da Nedeljko Čubrilović često i kaže šta „škripi“ ili ne štima. Mislim da je lider Demos-a jedan od ljudi koje Milorad Dodik sluša ili bar čuje. On je 35 godina u politici i sa njim je 25 godina i tu postoji uvažavanje, pa se često ti savjeti i prihvate. On je dosta konkretna kada priča o nekim stvarima i nakon evidentiranja problema - odmah daje rješenja.

Gradski resursi u privatne svrhe: NEMOJTE GLUMITI POŠTENJE!

**PRIVATNI
PARKING ZA TATU
GRADONAČELNIKA
BANJA LUKE?**

Draško i Dragan STANIVUKOVIĆ Foto: Srpska info

Nije tajna da je otac gradonačelnika Banja Luke, Dragan Stanivuković, jedan od najbogatijih ljudi u Republici Srpskoj. Iz sjećne savjetuje sina kako se vodi najveći grad u Srpskoj. Naravno, to ne čini u interesu građana, već za sebe i sebi bliske ljudi. Javna je tajna da stariji Stanivuković veći dio poslova završava u lokalnoj kafani na Petrićevcu, naselju u kojem živi ova porodica. Kafić je postao poznat u jeku korona virusa prošle godine, kada je komunalna policija u tom, tada navodno, zatvorenom objektu zatekla odabранo društvo na čelu sa Dragom Stanivukovićem, kako ispija kafu, iako je u tom trenutku na snazi bila stroga zabrana okupljanja i rada ugostiteljskih objekata. Stanivuković je tada priznao da je ispijanje jutarnje kafe njegova dnevna rutina, čime je sugerisao da su to radili svaki dan u kafiću, bez obzira na zabrane i policijski čas. Kažu da je „sa zadovoljstvom“ platio kaznu za kršenje odluka Štaba za vanredne situacije u doba pandemije. Narod je glasao vjerujući u priče o navodnom poštenju, pa je u međuvremenu njegov sin postao gradonačelnik najvećeg grada u Republici Srpskoj. I odmah je počeo tati da rješava probleme. Naime, Dragan Stanivuković je mjesecima

ispred pomenute kafane automobil parkirao nepropisno na trotoaru. Kako bi „sredio“ stvaru, sin je odlučio da tati obezbijedi privatno parking mjesto. U sklopu izgradnje dječjeg vrtića, na uglu Njegoševe i ulice Marije Dimić, a odmah preko puta omiljene kafane - izgrađena su dva parking mjesta. Naravno, na uštrb zelenе površine i vjerovalno sve po zakonu, a na veliko zadovoljstvo Dragana Stanivukovića. Gradonačelnik je nedavno obišao radeve na izgradnji vrtića. Privatni parking za oca nije spominjao. Kao ni druge tatine poslove. Ali doći će i to na red...

I.J.

Direktor Uprave Vlade Srbije za saradnju sa dijasporom i Srbima u regionu Arno Gujon za FAKTOR naglašava

Nije lako zaplašiti Srbe

Popisi u Hrvatskoj i Crnoj Gori su nam izuzetno bitni, jer su put borbe da Srbi zadrže svoj status, naglasio je u intervjuu za Faktor magazin. Bitke na tom putu moraju ponovo da vode i Srbi u Federaciji BiH, kako bi zadržali svoje kuće i okućnice, šume, njive i ostale nepokretnosti koje su na teritoriji Federacije, a ne da se trag o tome, kroz aktuelno usklađivanje zemljavičnih i katastarskih knjiga, izgubi. Nepravda je, kaže Gujon, da neko ko je morao da napusti svoje ognjište u ratu, sada bude izbrisana iz registara. U 21. vijeku pravo na privatnu svojinu je osnovno ljudsko pravo. Kampanjom koju vodi, kako ističe, brane se ljudska i prava srpskog naroda sa teritorije iz FBiH. Uvjerjen je da su Srbi veoma svjesni svog identiteta, ko su i odakle su i žele to da sačuvaju.

Arno Gujon

Srbija i Republika Srpska su zajedno obilježile 15. septembar Dan srpskog jedinstva i usvojile zakone o zaštiti jezika i čiriličkog pisma. Koliko je važan razvoj duhovnog, nacionalnog i kulturnog položaja srpskog naroda i izvan matice, te njegovo kulturno i drugo povezivanje sa Srbijom?

Gujon: Razvoj duhovnog, nacionalnog i kulturnog položaja srpskog naroda izvan matice je vitalni interes svih Srba ukoliko želimo da sačuvamo identitet. Važan nam je Dan srpskog jedinstva, jer jača duh i zajedništvo među Srbima gde god da su. Srbi su dosta propatili i često su žrtve nepravdi i stigmatizovanja na globalnom nivou. Zbog toga nam je naročito važno da se držimo zajedno, da ulažemo u veze sa našima izvan matice na institucionalnom nivou. Uprava za saradnju sa dijasporom i Srbima u regionu je jedna od institucija koja radi na tome.

Mi primamo predstavnike Srba iz sveta, slušamo koji su njihovi problemi i potrebe, trudimo se da ih podstaknemo, ne samo kroz moralnu, nego i kroz finansijsku podršku projektima koji doprinose očuvanju kulture, tradicije, kroz podršku dopunskim školama kako bi naša „deca u rasejanju“ učila maternji jezik i međusobno se povezivala.

Srbima u entitetu Federacije BiH je ugrožena imovina. Koliko je važna kampanja za zaštitu imovinskih prava Srba u Federaciji BiH i koji je njen glavni cilj?

Gujon: Cilj je da Srbi zadrže svoje kuće i okućnice, šume, njive i ostale nepokretnosti koje su na teritoriji Federacije, a ne da se trag o tome, kroz aktuelno usklađivanje zemljavičnih i katastarskih knjiga, izgubi. Nepravda je da neko, ko je morao da napusti svoje ognjište u ratu, sada bude izbrisana iz registara. U 21. veku pravo na privatnu svojinu je osnovno ljudsko pravo.

Gujon: Razvoj duhovnog, nacionalnog i kulturnog položaja srpskog naroda izvan matice je vitalni interes svih Srba ukoliko želimo da sačuvamo identitet. Važan nam je Dan srpskog jedinstva, jer jača duh i zajedništvo među Srbima gde god da su. Srbi su dosta propatili i često su žrtve nepravdi i stigmatizovanja na globalnom nivou. Zbog toga nam je naročito važno da se držimo zajedno, da ulažemo u veze sa našima izvan matice na institucionalnom nivou. Uprava za saradnju sa dijasporom i Srbima u regionu je jedna od institucija koja radi na tome. Mi primamo predstavnike Srba iz sveta, slušamo koji su njihovi problemi i potrebe, trudimo se da ih podstaknemo, ne samo kroz moralnu, nego i kroz finansijsku podršku projektima koji doprinose očuvanju kulture, tradicije, kroz podršku dopunskim školama kako bi naša „deca u rasejanju“ učila maternji jezik i međusobno se povezivala.

Da li teška socijalno-materijalna i druga situacija utiče na iseljavanje ono malo preostalih Srba na Kosovu ili u Federaciji BiH?

Gujon: Pošto je jedno od mojih prvih službenih putovanja bio obilazak Srba u Federaciji BiH, na terenu sam video da su Srbi, koji žive u kantonu gde su u manjini, u velikom siromaštvu, te da imaju probleme da se zaposle. Razumljivo je da u takvim okolnostima ljudi gledaju gde će naći bolje uslove za život. Ipak, ima i mlađih koji imaju ideje i spremni su na sve da ostanu na svojim ognjištima. Kod njih sam prepoznao istu snagu i radost životu kao i kod kosovskih Srba. Obišao sam povratnička mesta koja su bila potpuno napuštena '95. godine. U Bosanskom Grahovu

sve kuće su bile spaljene. Povratak je počeo '97. godine, praćen brojnim incidentima. Izuzetna je hrabrost ljudi koji su smogli snage da sve obnove i da danas žive tamо.

U svojoj knjizi „Srbiji – A la Serbie“ prikupili ste izjave značajnih ličnosti o toj zemlji. Kakva je danas slika Srbije u Francuskoj? Zna li se istina unazad nekoliko decenija, kao nekada kada su bile zemlje saveznice? Uopšte, kakav je položaj Srbije u svijetu?

Gujon: Mislim da se stvari menjaju. Srbija je na strani istine i pravde, a nadam se da će i druge države u zapadnom svetu da se vrate svojim korenima, sebi i da će opet biti uz Srbiju. U svakom slučaju, situacija je daleko bolja nego ranije, iako je negativna propaganda i dalje prisutna, ali možemo lakše da se borimo protiv nje nego pre.

na početku, da krenu da rade. Upravo smo priveli kraj u farmu za krave muzare u Gračanici i planiramo proširenje postojećih farmi, te izgradnju sokare da bi voće sa KiM moglo da nade put do tržista. Renovirali smo oko 40 škola. Svake godine izdvajamo oko 100 hiljada evra za obnavljanje škola koje su u izuzetno lošem stanju. S.S.

POPIS OD KRUCIJALNE VAŽNOSTI

Znaju li Srbi danas ko su, šta su ili gube identitet u Crnoj Gori, Hrvatskoj, gdje je u toku i popis stanovništva? Kao ocenjujete njihova prava?

Gujon: Srbi su veoma svesni svog identiteta, ko su i odakle su i žele da ga sačuvaju. Vekovima se odupiru asimilaciji u druge narode na Balkanu. Popisi koji sledi u Hrvatskoj i Crnoj Gori su nam izuzetno bitni. Popis je put borbe za njihov status, jer u svakom demokratskom društvu, mora se pružiti mogućnost jednoj brojnoj zajednici da ostvari prava po raznim pitanjima.

NEMA STRUJE U 21.VIJEKU

Posjetili ste brojne gradove u tim sredinama. Koji su njihovi glavni problemi? Imaju li svi Srbi ono što je najvažnije – slobodu?

Gujon: Srbi su svašta prošli. Kale se vekovima i nije njih lako zaplašiti. Najveći problemi koje ljudi danas tamo imaju su ekonomski prirode, ali i diskriminacija - naročito kod zapošljavanja. Nažalost, ima dosta sela koja nemaju čak ni struju što nije primereno 21. veku.

U Republici Srpskoj godišnje nestane više od 70 osoba

**Od dječaka ni traga,
roditelji i dalje
vjeruju da su živi!**

Tokom prošle godine policiji Republike Srpske prijavljen je nestanak 74 osobe, od kojih je 11 bilo maloljetno. Na sreću, više od polovine od tog broja pronađeno je živo.

- Od 74 nestale osobe, pronađeno ih je 73; od toga 52 osobe su pronađene žive i 21 beživotno tijelo. Svi maloljetnici su pronađeni živi. Takođe, u 2020. godini, pronađena su i četiri lica čiji je nestanak prijavljen u prethodnim godinama, od kojih dva beživotna tijela – rekli su ranije u policiji.

Osim policije i članova porodice, u potrage se nerijetko uključuju mještani i šira javnost, a ovaj problem zahtijeva sistematičan pristup. Posebno je zabrinjavajuće da su pojedini slučajevi nestale djece i danas, na žalost – misterija.

Jedna od najvećih misterija u Republici Srpskoj je nestanak Dragoljuba Misimovića iz Gradiške, koji je zadnji put viđen 21. decembra 2015. godine. Ovaj gimnazijalac, u vrijeme nestanka, imao je samo 16 godina. Tog kognog 21. decembra, oko 18 časova, za vrijeme malog odmora - otišao je uz izgovor da ide u prodavnicu po slatkiš i da se odmah vraća. U kabinetu geografije ostavio je školsku torbu i jaknu, ali se do kraja nastave nije vratio. Iz njegove škole su iste večeri alarmirali policiju. Pozvali su i roditelje. Istog dana krenula je potraga.

Dragoljubove školske kolege, toga dana kada je prijavljen nestanak, ispričale su da je njegov mobilni telefon bio dostupan oko 18.45h, ali se nije javljao na pozive.

– Dragoljub je viđen ispred škole, sve do graničnog prelaza u blizini. To pouzdano znamo, isto kao što nam je jasno da je nestao u dijelu između obližnjih zgrada i kuća, u području koje nije pokriveno video nadzorom. Takođe, nije prešao granicu i most. Naš zaključak je da je on prevarom namamljen u automobil i kidnapovan. Sve smo pretražili. O njemu ovde nema ni traga. Da je mrtav, našli bismo ga do sada – ispričao je Bogdan Misimović, otac nestalog dječaka.

Rekao je da su pretražili sve lokacije u Gradišci, rijeke, livade, napuštenе kuće. Išli su i u brojne evropske zemlje, ali nisu našli nikakav trag.

Do danas nije poznata sudska ovog maloljetnika.

Najveću pažnju javnosti i u regionu izazvao

je nestanak malog Ratka Makarića (4) iz sela nadomak Banja Luke. Ni nakon 15 godina nije poznata tačna sudska ovog dječaka. Od 2007. godine o mališanu se ništa ne zna. Njegova majka i daje misli da je on živ i da je otet, te ne gubi nadu da će ga opet vidjeti. Međutim, nadležne institucije ne misle tako. Tri godine poslije, u blizini mjesta nestanka, pronađeni su dijelovi skeleta, a DNK je potvrdio da su pripadale ovom dječaku.

Mnogi su posumnjali da su kosti donesene na knadno i baćene tu, jer su spasioci više puta prošli tim dijelom šume.

Mnoge misterije se kriju u Višegradsu, gdje su u pet godina nestala dva dječaka čija sudska još

nije poznata, a roditelji i u ovim slučajevima sumnjuju da su djeca oteta.

Miloš Todorović (9) nestao je 7. novembra 2007. godine. Dječak je tog dana izašao iz kuće u višogradskom naselju Jondža i otišao da se igra u obližnjem Sportskom centru Ušće. Pretpostavlja se da je, trčeći za lopatom, pao u rijeku Drinu, ali tijelo nije pronađeno.

Roditelji nikada nisu privatili mogućnost da je dječak upao u rijeku i tvrde da je on otet.

Nakon pet godina, policiji je prijavljen ne-

stanak troipogodišnjeg Alena Bukve. Od 2012. godine, u Međedi kod Višegrada, niko ga nije vidiо. Dječak se igrao ispred kuće bez odjeće i obuće i od tada mu se gubi svaki trag. Majka Emina Bukva vjeruje da je njenog sina neko oteo i da je još uvijek živ. Ove tragične sudske su iz koriјena promijenile živote porodica nestalih, ali jedno im je zajedničko – ni danas ne gube nadu da će se ponovo sresti sa svojim najmilijima.

A. A.

VELIKA POTRAGA U NEVESINJU, ALI...

Sve oči javnosti su, u martu ove godine, bile uperene ka Nevesinju, gdje je danima trajala potraga za malim Vukašinom Samardžijom. Bila je to jedna od najvećih potraga u Hercegovini. Učestvovalo je na stotine mještana, policiaca, raznih udruženja, čak i helikopteri, ali je potraga ipak imala nesrećan kraj. Poslije nekoliko dana potrage pronađeno je Vukašinovo tijelo (10), na udaljenosti od oko osam kilometara od njegove kuće. Obdukcijom je utvrđeno da je umro od smrzavanja.

NESTAO U POPLAVAMA

Među neriješenim slučajevima nestalih starijih osoba u Republici Srpskoj je i slučaj Gorana Simića iz Banja Luke. Njemu se svaki trag izgubio tokom velikih poplava 2014. godine. U tragičnom momentu bio je za volanom „mercedes 190“. Navodno, kada je primjetio velike buljice, krenuo je da preparkira vozilo. Vozilo je poslije toga pronađeno u kanalu pored puta, ali ne i njegovo tijelo.

KAD ISTINA PROGOVORI:
Komisija za istraživanje stradanja
svih naroda u srebreničkoj regiji

UBIJENO IZMEĐU ČETIRI I ŠEST HILJADA PODRINJSKIH SRBA

Handžar divizija

Uzavršnom Izvještaju Komisije za istraživanje stradanja svih naroda u srebreničkoj regiji u periodu od 1992. do 1995. godine, ukazano je da se pomenuto područje i stradanja u posljednjem ratu u BiH ne mogu posmatrati van istorijskog konteksta. Stoga, u generalnim

zaključcima podsjećaju da je srebrenički rez, neposredno pred izbijanje Drugog svjetskog rata, imao podjednak broj srpskog i muslimanskog stanovništva. Vlast u podrinjskim srezovima preuzeli su lokalni muslimani koji su organizovali masovna ubijanja i progone naroda na području srednjeg Podrinja, a sve

dana vladavine NDH-a, u arhijerejskom namješnju vlaseničko-srebreničkom, ubijeno je šest sveštenika Srpske pravoslavne crkve. Samo u julu i avgustu 1941. godine ubijeno je 110 srebreničkih Srba. U avgustu 1941. godine izbio je ustank srpskog naroda na području srednjeg Podrinja, a sve

u cilju da se sprječi genocid koji su sprovodile vlasti NDH.

Januara 1942. godine počela je velika njemačko-ustaško-domobranska ofanziva na ustaničko područje. Nejedinstvene ustaničke snage, podijeljene i zavađene među sobom, nisu bile u mogućnosti da se odupru daleko ja-

čem protivniku. Uslijedilo je novo veliko stradanje Srba u Podrinju i srebreničkom srezu. U ovom periodu desile su se i prve četničke odmazde u srednjem Podrinju u kojima je stradalo i muslimansko civilno stanovništvo. Četničke odmazde nad muslimanskim stanovništvom dešavale su se

Naser Orić foto: Kurir.rs

uglavnom nakon velikih stradanja srpskog stanovništva, ističe se u zaključcima Komisije. Veliki zločini četnika nad muslimanima počinjeni su u regiji gornjeg Podrinja, posebno u Foči.

April 1942. godine crnim slovima upisan je u istoriji podrinjskih Srba. Nakon povlačenja njemačke 342. divizije, koja je poslata na Istočni front, na teritoriju istočne Bosne došla je zloglasna ustaška „Crna legija“ Jure Francetića, sastavljena od velikog broja lokalnih muslimana, koja je započela sa sistemskim uništenjem Srba u Srednjem Podrinju.

Srpsko stanovništvo pokušalo je spas pronaći u Srbiji, te je bježalo prema rijeci Drini. Međutim, mnogi su bili poхватani i nemilosrdno ubijani na obalama ove rijeke. Prema procjenama Zemaljske komisije za utvrđivanje zločina na prostoru BiH, samo u aprilu i maju ubijeno je između četiri i šest hiljada podrinjskih Srba.

Na inicijativu Hajrihi Himlera, komandanta Gestapoa i SS jedinica, kao i idejnog tvorca Holokausta, te jerusalimskog muftije Muhameda Amina el-Huseinija 1943. godine osnovana je XIII SS brdska Handžar divizija, sastavljena od muslimanskih mladića iz Bosne i Hercegovine. Ključnu ulogu u regrutovanju boračkog kadra, među muslimanskim mladićima, imali su članovi udruženja ulema u BiH, El hidaje i njihova omladinska sekcija Mladi muslimani, koji su baštinili

ideje panislamske organizacije Muslimanska braća. Oficirski kadar se dominantno sastojao od Nijemaca, dok su borački kadar uglavnom činili muslimani iz BiH, dok je broj Hrvata i folksdjočera bio mali. Nakon sprovedene obuke u okupiranoj Francuskoj i Njemačkoj, koja je trajala do februara 1944. godine, ova jedinica je vraćena na teritoriju Jugoslavije. Među brojnim podacima o različitim vrstama angažovanja evropskih muslimana na strani Njemačke u Drugom svjetskom ratu navodi da su u ukupnom broju muslimanskih vojnika u Vehrmahtu, od 35.000 do 40.000 činili „slavenski muslimani“ iz Bosne i Hercegovine i Sandžaka, te da su s 23.000 do 26.000 ljudi bili najbrojnija muslimanska grupa i u jedinicama Vafen-SS-a nadmašivši brojnošću i sovjetske muslimane.

U periodu od marta do oktobra 1944. godine, Handžar divizija izvršila je velike zločine nad Srbima, Jevrejima i Romima sa prostora sjeverne i istočne Bosne. Posebno su se „istakli“ u monstruoznom ubijanju mirnog civilnog stanovništva: žena, djece, kao i starih i nemoćnih lica.

Komisija za utvrđivanje ratnih zločina popisala je 1.803 imena ubijenih u Bosni i Hercegovini od strane ove divizije, bez srezovala Bijeljina i Brčko. Procjene za navedena dva sreza, koja su jedno vrijeme bili i sjedišta Handžar divizije, kreću se oko 5.000 ubijenih Srba.

A.J.

Handžar divizija

STVARANJE HANDŽAR DIVIZIJE

Kako je teritorija Bosne i Hercegovine ušla u sastav NDH-a, tako se i kod muslimanskih pravaka javila ideja o njenom autonomnom statusu u okviru kojeg bi bili anulirani rezultati društvenih procesa iz perioda Kraljevine SHS/Jugoslavije, a istovremeno reafirmisani društveni odnosi iz pred jugoslovenskog perioda čime bi ponovo dobili status vladajućeg sloja u zemlji. Na osnovu ovako formulisanih interesa, ali i zbog već stečenog odijuma prema Srbima kao nosiocima jugoslovenstva, većina muslimanske političke elite stavila se na raspolažanje novoj državi u kojoj su postali dio hrvatskog političkog narođa katoličke, protestantske i muslimanske vjere. Nešto kasnije, kada je postalo jasno da muslimani u NDH-a neće dobiti autonomiju, dio muslimanskih političara tražio je autonomiju BiH pod protektoratom Trećeg Rajha, što će dovesti do stvaranja XIII SS brdske divizije Handžar (handžar – nož, bodež), podsjeća se u izveštaju Komisije za Srebrenicu.

Balkan poslije Merkelove: Šta poslije izbora u Njemačkoj?

Region na prekretnici, jedinstven ekonomski prostor ili sunovrat u ambis?

Kada bi stanovnici Zapadnog Balkana posvećivali pažnju izborima u svojoj zemlji koliko predsjedničkim izborima u SAD-u i parlamentarnim u Njemačkoj - možda bi se stvari na uzavreloj balkanskoj političkoj sceni razvijale u potpuno drugom smjeru. Možda?!

Uticaj inostranog faktora na društveni, politički i ekonomski razvoj regiona je izražen ponajviše zbog njegovog geostrateškog položaja, ali i resursa koji predstavljaju sirovinsku bazu. Biti na raskrsnici kultura i interesa je blagoslov, ali često i prokletstvo zbog kojeg se vode ratovi, kako oni koje karakterišemo kao oružani sukobi, tako i hibridni koje je lako identifikovati, ali teško dokazati kaže dr Siniša Pepić, predavač na Apsley Business School London.

Dr Siniša Pepić, predavač na Apsley Business School London

Upravo snažnije prisustvo nekih svjetskih ekonomskih sila na Balkanu može se okarakterisati kao snažno tj. političko i privredno, ili meko kroz prije svega medijski, vjerski i kulturni uticaj. Spominju se meke i čvrste ruke, maligni uticaji. Međutim, ovdje ćemo se pozabaviti jednim od ključnih spoljnotrgovinskih partnera balkanskih država, ali i zemlje iz koje dolaze brojne strane direktnе investicije, a to je Njemačka. Prodor Njemačke privrede na Balkan najviše je vidljiv u Srbiji. Tokom 2014. godine u kompanijama sa njemačkim kapitalom u Srbiji je radilo 14 hiljada ljudi. Danas su one poslodavci za preko 76 hiljada zaposlenih. Ovaj rast je posljedica povećanja stranih direktnih investicija (SDI), a rezultat je razvoja Srbije kao investicione destinacije. Upravo to je proteklih godina bio jedan od prioritetnih zadataka srpskih vlasti - prije svega predsjednika

Malo je poznato da Balkan nikada nije bio u fokusu njemačke

Aleksandra Vučića. Za proteklih deset godina iznos SDI, porijeklom iz Njemačke, dostigao je gotovo dvije milijarde evra, što čini oko 8% od ukupnih investicija u zemlji. Investicije su uglavnom usmjerene ka prerađivačkoj industriji i četvrtina od ukupnog broja zaposlenih u toj djelatnosti u Srbiji, kada su u pitanju strane kompanije, rade kod njemačkog poslodavca. Najavljenе su nove investicije, poput one u vezi sa eksplatacijom nikla, a to je bila jedna od značajnijih tačaka nedavne posjete odlazeće kancelarke Merkel.

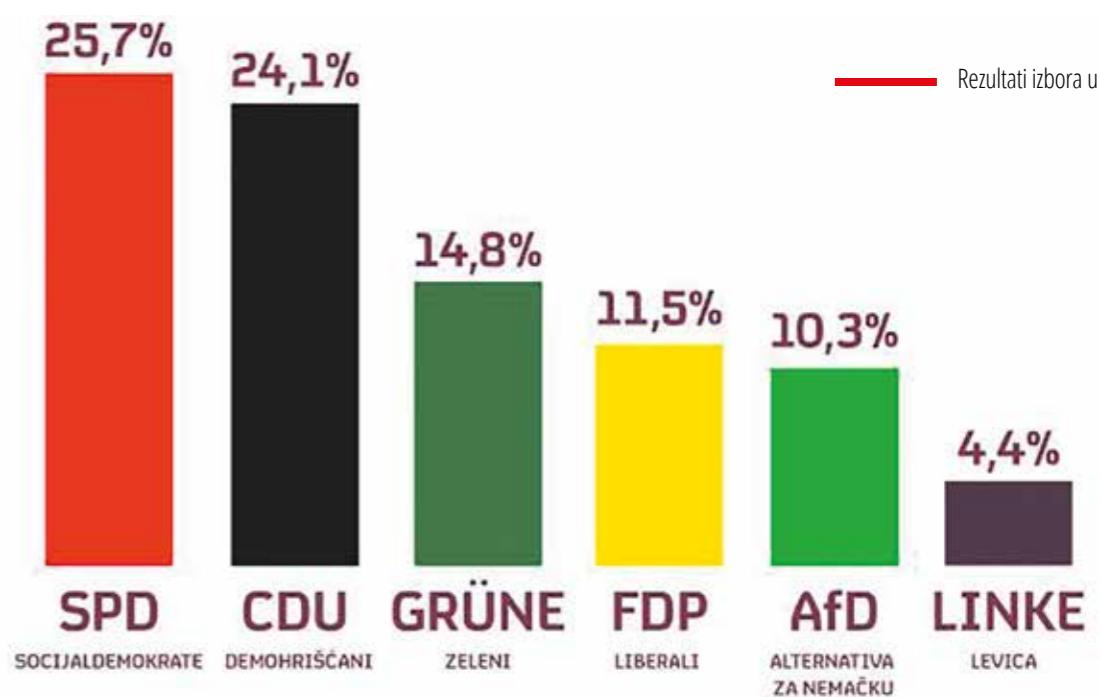
Ona je ta koja je unazad sedam godina kroz „Berlinski proces“ osnažila poziciju Njemačke na Balkanu, a sada odlazi sa mesta kancelara dok njena partija gubi pozicije u vlasti.

Šta to znači za nas?

Malo je poznato da Balkan nikada nije bio u fokusu njemačke

postojećim članicama, pokrenula je niz inicijativa pod skraćenicom WB6 koje bi trebalo, bar u početku, da stvore „uniju“ među zemljama regionala. Srbija, Sjeverna Makedonija i Albanija su na dobrom putu da ispunе viziju Merkelove šestorke kao jednog ekonomskog prostora, ali ostali još uvijek vode neke unutrašnje bitke ili one sa susjedima. Pozicija BiH, kao dijela WB6, je ostala samo na Vanjskotrgovinskoj komori koja ulaže nadljudske napore da u sklopu Berlinskog procesa izvuče maksimum za domaću privredu. Državni aparat (ako se može uopšte tako nazvati) ne funkcioniše i BiH ne samo da je nazadovala sa evropskog i reformskog puta već je sa istog i sišla.

Šta nam može donijeti nova administracija ako nismo više u fokusu kancelara, a ni ministarstva spoljnih poslova Njemačke?

Rezultati izbora u Njemačkoj

U USPONU! Osiguravajuća društva posluju bolje nego prije pandemije

NEMA KRIZE: Premija 126 miliona maraka

- Povećano kretanje u turističkoj sezoni, stabilizacija međunarodnog transporta, uvoz automobila koji se osiguravaju unutar Srpske, ogromno povećanje bankarske aktivnosti uticali su na rast tržišta, ocjenjuje Aleksić.

Tržište osiguranja u Republici Srpskoj, nakon perioda krize izazvane pandemijom virusa korona, potpuno se oporavilo. Potvrđuju to podaci iz Izvještaja o stanju u sektoru osiguranja za prvi šest mjeseci ove godine, koji je usvojio Upravni odbor Agencije za osiguranje.

Ognjen ALEKSIĆ

Kako je navedeno, tržište osiguranja u Srpskoj bilježi ukupan rast od 8,9 odsto po svim vrstama osiguranja, odnosno rast od 6,7 odsto u neživotnim osiguranjima i 18,9 procenata u životnim osiguranjima.

U pomenutom periodu, poslovalo je 14 društava za osiguranje iz Republike Srpske i 10 filijala društava za osiguranje čije je sjedište u FBiH, koja su obračunala premiju u iznosu od 125,9 miliona KM ili za 8,9 odsto više, u odnosu na isti period prethodne godine.

Analitičar iz oblasti osiguranja Ognjen Aleksić za FAKTOR

kaže da za ove rezultate postoji nekoliko važnih indikatora.

- Prije svega, povećano kretanje u turističkoj sezoni, stabilizacija međunarodnog transporta, uvoz automobila koji se osiguravaju unutar Srpske, ogromno povećanje bankarske aktivnosti u dijelu finansiranja privrede i stanovništva i ugovaranje osiguravajućih pokrića kroz svrhu obezbjedenja kolateralala ili osiguranje života kod fizičkih lica, odnosno osiguranje korisnika kredita – objašnjava Aleksić.

U strukturi osiguravajućih proizvoda na tržištu i dalje dominira obavezno osiguranje motornih vozila sa

udjelom od 63,1 odsto i životna osiguranja sa 10,5 procenata. Po-

većana konkurenčija na tržištu osiguranja, posmatrana kroz broj društava za tu oblast, uz dominantno učešće premije osiguranja od odgovornosti za motorna vozila, kako je u izvještaju ocijenila v.d. direktora Agencije za osiguranja Republike Srpske Draženka Janjanin, može ugroziti stabilnost sektora osiguranja.

Prema riječima Aleksića, ovako veliki udio osiguranja motornih vozila, kako ističe, govori o niskom nivou razvoja tržišta, ali i o orientaciji osiguravajućih društava na ovu vrstu osiguranja, koja

je sama po sebi uzrok mnogih devijacija na tržištu.

- Rastom životnih osiguranja vidimo da je bankarska aktivnost pojačana, ali i da stanovništvo razmišlja o osiguranju života kao o jednom od modela investiranja za budućnost. Ipak, neke pojave na tržištu i dalje zahtijevaju organizovani pristup regulatora i zakonodavca u smislu stimulisanja ugovaranja osiguranja imovine,

ali sa posebnim naglaskom na osiguranje imovine velikih javnih preduzeća, posebno u oblasti elektroprivrede – smatra Aleksić.

Nedavne štete od zemljotresa u području Prijedora, kako ističe,

pokazatelj su da osiguranje imovine ima ogroman potencijal za budući razvoj tržišta.

- Velike poplave iz 2014. godine bile su jedinstvena prilika da se donesu zakoni koji bi uveli dodatna obavezna osiguranja u Republici Srpskoj, kako bi se od nastalih šteta zaštitali i stanovništvo i privreda. Započete reforme penzionog i zdravstvenog osiguranja su svakako prilika da se promovišu životna i zdravstvena osiguranja u cilju rasterećenja državnih fondova, s obzirom da negativni demografski trendovi ne idu u pozitivnom smjeru – tvrdi Aleksić.

V.M.

Prvi čovjek BH fudbala nakon incidenta u Mostaru za FAKTOR upozorava

Vico ZELJKOVIĆ

Smeta im što je Srbin predsjednik

Dobio sam niz poruka u kojima se prijeti smrću meni i mojoj porodici. To je katastrofalno. Potpuno smo izašli van okvira sporta. Predaću sve nadležnim organima, odnosno institucijama. Svoj posao nastaviću da radim odgovorno, kategoričan je predsjednik Fudbalskog saveza BiH Vico Zeljković.

Prvi čovjek bh fudbala suočen je sa ogromnim pritiskom. Stižu mu prijetje smrću i u posljednjih deset dana stvari su potpuno prevazišle sportske okvire. Neredi u Mostaru na utakmici Velež – Borac doveli su do kulminacije loših odnosa i naboja koji vlasti medju klubovima u Premijer ligi, pa su žestoke sankcije organizatoru utakmice način kako da se smire strasti i prvenstvo nastavi regularnim tokom. Osim utrčavanja na teren navijača Veleža, napadnut je glavni arbitar meča Sabrija Topalović zajedno sa svojim saradnicima. Zapaljen je njegov automobil u blizini Jablanice prilikom povratka kući.

PRAVI SE KLIMA DA OD MARTA NIŠTA NE VALJA

Šemsudin Hasić je najdogovorniji za ono što se desilo. Sve ovo vrijeme spinjuje javnost i truje medije. Vukao je poteze kako bi se desilo ovo što se desilo. Sa grupacijom ljudi usmjeravao je na ovakva dešavanja. Dobio sam niz poruka i poziva sa prijetnjama smrću meni i mojoj porodici. To je katastrofalno. Potpuno smo izašli van okvira sporta. Predaću sve nadležnim organima, odnosno institucijama. Svoj posao nastaviću da radim odgovorno. Ne bojam se takvih ljudi, ali ne shvatam situaciju ni neozbiljno. Ogroman je pritisak, ali me neće pokolebiti. To je njihov cilj, oni su htjeli da naprave nerede i u tome su

uspjeli. Na nama je bilo da izrekнемo kazne. Nastavljemo da pratimo rad svih klubova na koje apelujem da obrate pažnju na organizaciju utakmica u vezi sa bezbjednosti kako bi spriječili slične scene – rekao je Zeljković.

Propusti u organizaciji utakmice na stadionu Veleža bili su očigledni. Prije svega, utakmica nije okarakterisana kao sportski događaj visokog rizika, pa slabe policijske snage i obezbjeđenje nisu reagovali na adekvatan način prilikom utrčavanja navijača domaćih na teren. Srećom, nije došlo do težih povreda aktera susreta. Udarce su dobili napadač Borca Jovo Lukić i golman Nikola Lakić. Epilog je kazna od 10.000 KM za Velež, tri oduzeta boda, šest utakmica bez publike i suspenzija predsjednika Hasića na dvije godine.

tet za sudije u okviru Saveza radi svoj posao profesionalno, greške vjerovatno postoje, ali to se dešava i u mnogo boljim ligama i na višem nivou fudbala – rekao je prvi čovjek bh fudbala.

Zeljković najavljuje uvođenje VAR-a i moguće da već od naredne sezone video tehnologija zaživi u Premijer ligi. To je obećao po dolasku na funkciju predsjednika Saveza i kako kaže, čitav proces ide svojim tokom.

UVODIMO VAR, MOŽDA VEĆ OD NAREDNE SEZONE

Postoji više modela kako VAR funkcioniše i biramo najbolji. Sredstva smo obezbijedili, preko FIFA programa dobili smo 1,5 miliona dolara. Za normalne ljude VAR će biti od pomoći i skinuće teret sa leđa sudija, ali nažalost, ovdje je takvo stanje da uvijek postoji grupacija ljudi kojoj ništa ne odgovara. Drugi Savezi su uveli VAR, pratimo što radi UEFA i idemo tim putem. Nadam se da će biti od pomoći sudijskoj organizaciji, ali da će do kraja otkloniti problem, da se ne lažemo, neće. Uvijek će postojati ljudi koji sve doživljavaju na pogrešan način, ali moram im poručiti da ih se ne plašimo i da ćemo znati odgovoriti – poručio je Zeljković.

Nakon izricanja kazne Veležu, Savez, odnosno mjesto savjetnika predsjednika napustio je bivši fudbaler Veleža Sead Kajtaz. Objasnio je u saopštenju da se odlučio na ovakav korak, jer više ne može da trpi nepravdu prema njegovom bivšem klubu. Zeljković poručuje da mu ne zamjera na ovakvoj reakciji, jer je siguran da odluku nije donio sam.

- To je istinska legenda bh fudbala. Bio je u lošim odnosima sa bivšim predsjednikom Saveza kao i sa trenutnim rukovodstvom Veleža. Razgovarali smo, rekao je da mu je žao što se ovo desilo kao i svaki normalan čovjek. Sada je potpuno drugačije napisao. Ne zamjeram

mu, jer možete zamisliti kakvom je pritisku izložen kada je dobijam prijetnje smrću, a on živi u Mostaru. Znam da mu je napisano saopštenje. Svako radi ono što misli da treba. Neka to ide njemu na obraz, a ja mu želim sreću. U tom saopštenju spominje neke stvari kao što je VAR, koji smo mi odavno pokrenuli – zaključio je predsjednik Fudbalskog saveza BiH Vico Zeljković.

I.D.

Ognjen VALJIĆ FOTO: JABUKA TV

BEZ KAZNE ZA NAPADAČE

Još uvijek nisu uhapšeni počinoci napada na arbitra Sabriju Topalovića i njegove saradnike, a slična stvar desila se prije pet godina nakon utakmice Široki Brijeg – Sarajevo kada je napadnut tada najbolji bh sudija Ognjen Valjić i njegov pomoćnik Sreten Udovičić. Ni danas, vinovnici nisu privedeni licu pravde.

- Moglo se bolje reagovati kako bi se spriječile slične situacije. Pukom srećom su ljudi ostali živi, a ja se pitam što je sljedeće? Možemo edukativno djelovati i na sudije. Pritisak je ogroman, jer ovo je nezgodan poziv. Svjedoci smo što se dešavalo po cijelom svijetu. Sudije moraju da budu spremne, da predosjetite što se može desiti, pa ako je potrebna policijska pratinja do kuće, onda i to mora da se ispoštue. I u svom slučaju sam apelovao na fudbalske vlasti da se aktivno uključe u rješavanje slučaja u Širokom Brijegu. Ako u tom mjestu prijavite zeleno auto, nemoguće je da u Širokom Brijegu postoji još jedan zeleni automobil. Nadležne institucije nisu uradile posao, a Savez je tada dao samo deklarativen podršku. Zato bi sada svi zajedno trebalo da se potrudimo da pravda bude zadovoljena – rekao je Valjić.

Da li je neobavezni seks toliko loš? Iznenadiće Vas najnovija istraživanja

Trajna i duboka ljubav ima vrijednost, ali nedavne studije ukazuju na to da povremeni seksualni odnosi takođe mogu donijeti korist. Raznovrsnost, spontanost i promjene ključni su za bogat život, a društveni kontakti sa strancima poboljšavaju to blagostanje. Prema istraživanju, ljudi na svoje „slučajne“ seksualne odnose i iskustva gledaju više pozitivno nego negativno.

Vrijednost trajne i duboke ljubavi je očigledna. Međutim, nedavne studije ukazuju na to da su površni romantični susreti podjednako važni. Dokazale su i da su raznolikost, spontanost i promjena perspektive ključni u obogaćivanju naših života, odnosno neophodni za dobar život. Druga studija sugerira da površni kontakti sa strancima povećavaju naš lično zadovoljstvo.

Da bi se razvila romantična dubina, bliskost i stabilnost su izuzetno važni. Iako je nešto novo korisno u sprečavanju dosade, bliskost je neophodna za „procvat“ romantične veze. Produbljenost uključuje određene vrste aktivnosti koje se vremenom razvijaju i nema ih u neobaveznom seksu.

Da li ove studije implikiraju prednost slučajnog seksa nad trajnom ljubavlju?

Neobavezni seks i duboka ljubav nalaze se na suprotnim stranama romantičnog spek-

tra, navodi se u tekstu američkih novina Psychology today (Psihologija danas). Neobavezni seks ima veliki strastveni intenzitet, dok trajna ljubav često uključuje romantičnu dubinu, gdje se razvija dublja i dugoročnija veza.

Da bi se razvila romantična dubina, bliskost i stabilnost su izuzetno važni. Iako je nešto novo korisno u sprečavanju dosade, bliskost je neophodna za „procvat“ romantične veze. Produbljenost uključuje određene vrste aktivnosti koje se vremenom razvijaju i nema ih u neobaveznom seksu.

Psihološki bogat život uključuje raznolikost, zanimljiva iskustva, promjenu perspektive, znatiželju, otvorenost za iskustvo i spremnost na prkosenje sistemima, pa se čini bližim slučajnom seksu nego trajnoj i du-

REKLI SU...

- „Treba mi više seksa, u redu? Prije nego što umrem, želim da okusim sve na svijetu“, rekla je svojevremeno Anđelina Džoli
- „Seks je trenutni svrab; ljubav te nikad ne pušta“, Kinslij Ejmis.
- „Seks bez ljubavi je besmisleno iskustvo, ali što se tiče besmislenih iskustava - to je prokletno dobro“, Vudi Aien
- „Poznajem čovjeka koji je odustao od pušenja, pića, seksa i bogate hrane. Bio je zdrav sve do dana kada se ubio“, Džoni Karson.
- „Postoje stvari koje su toliko duboko lične da se mogu otkriti samo strancima“, Ričard Rodriguez
- „Dobre djevojke idu u raj; loše djevojke idu svuda“, Mea Vest.

Kafana je njegova istina: **IMPRESIONIŠKI FILMSKI PORTRET TOME ZDRAVKOVIĆA**

**Ne mjeri se život po broju godina
na koliko ga razvučeš, već koliko
ga staviš u svaki dan**

„Nikad nisam pio zato što volim alkohol. Uvijek je sve kretalo od nekoliko tura pića i to uvijek u društvu. Radio sam u kafani, morao sam da komuniciram sa gostima i stalno sam bio u tom grotlu života.“

Pričao je ovo Toma Zdravković prijateljima pokušavajući da opravda svoje loše navike. Bio je slab na žene, alkohol i kocku. Pojašnjavao je da ne kocka da dobije novac, već zato što je vrijeme relativno, a kockanjem otkirivaš ono neobjašnjivo u ljudskoj prirodi. „U tim krugovima kažu da sam najveća ovca koja se rodila za kocku i to je najvjerojatnije istina. Dok oni igraju za pare - ja se zabavljam“.

Nezaboravne pjesme je napisao kad je bio najtužniji, a živio je kako je želio. Iako je potekao iz najsromotnije porodice koja se može zamisliti, novac mu u životu nije značio ništa. Nije imao sreće ni u ljubavi. I kažu - volio je samo jednu ženu koju nije imao. Silvanu Armenulić koja ga je i uvela u život jugoslovenske kafane, polovinom dvadesetog vijeka. Bolest ga je lomila više puta, a 1987. godine održao je legendarni oproštajni koncert za prijatelje, u kafani Dva gluba u Skadarliji. Taj koncert, jedan je od mnogobrojnih skadarlijskih mitova o Tomi.

Sa publikom se pozdravio 1990. godine albumom Kafana je moja sudska. Samo nekoliko mjeseci kasnije završio je na VMA. Rak prostate bio je jači. Posljedni veliki nastup imao je u tadašnjem Titogradu, 14. dana prije smrti. Pjevač sa "najtužnijim očima na svijetu" umro je 30. septembra 1991. godine. Iza njega ostale su "Pesme moje" i konačno film koji ove godine, na tridesetu godišnjicu smrti, podsjeća na život muzičke legende i jednog od možda posljednjih velikih boema bivše Jugoslavije.